

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 8 czerwca 2015 r.

Poz. 1873

WOJEWODA LUBELSKI

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.256 .2015 Wojewody Lubelskiego

z dnia 5 czerwca 2015 r.

**stwierdzające nieważność uchwały Nr VII/36/15 Rady Gminy Firlej z dnia 7 maja 2015 r.
w sprawie określenia wysokości, szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz zwrotu zasiłku
celowego na ekonomiczne usamodzielnienie, w części obejmującej § 1, § 3 ust. 1 w brzmieniu: „ust.
2 i” oraz § 3 ust. 2 uchwały.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VII/36/15 Rady Gminy Firlej z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie określenia wysokości, szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie, w części obejmującej § 1, § 3 ust. 1 w brzmieniu: „ust. 2 i” oraz § 3 ust. 2 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr VII/36/15 Rady Gminy Firlej została doręczona organowi nadzoru w dniu 12 maja 2015 r.

Przedmiotowa uchwała została podjęta m.in. na podstawie art. 43 ust. 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 163 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem, rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość oraz szczegółowe warunki i tryb przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie.

W § 1 uchwały Rada Gminy postanowiła, iż osobom i rodzinom spełniającym kryterium dochodowe określone w ustawie o pomocy społecznej może być przyznany jednorazowy zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie zwany dalej „zasiłkiem celowym”.

Stosownie do § 3 ust. 2 uchwały, zasiłek celowy nie przysługuje osobie, jeżeli osoba lub rodzina otrzymała wsparcie finansowe na ten cel z innego źródła.

W ocenie organu nadzoru powyższe regulacje wykraczają poza zakres przyznanego radzie gminy upoważnienia, określonego w art. 43 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej.

Zasiłek na ekonomiczne usamodzielnienie jest świadczeniem z pomocy społecznej (art. 36 pkt 1 lit. d ustawy o pomocy społecznej).

Krąg osób uprawnionych do świadczeń z pomocy społecznej, a także przesłanki ich udzielania określa ustawa o pomocy społecznej w art. 5 w związku z art. 7 (okoliczności uzasadniające przyznanie pomocy) i art. 8 (kryterium dochodowe uprawniające do uzyskania świadczenia).

Z przepisów ustawowych wynika jednoznacznie, że jeżeli osoba (rodzina) ubiega się o przyznanie świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej musi spełniać kryteria dochodowe, przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednej ustawowej dysfunkcji lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy.

Radzie gminy nie przysługują żadne kompetencje w kształtowaniu powyższych przesłanek. W szczególności rada nie może powyższych kwestii regulować w sposób dowolny, a zwłaszcza modyfikować przepisów ustawy.

Ustawodawca nie przyznał bowiem radzie gminy uprawnień w zakresie samodzielnego kształtowania kręgu osób, którym może być przyznany zasiłek celowy na ekonomiczne usamodzielnienie.

Jednocześnie należy podkreślić, iż zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, przysługuje osobom lub rodzinom spełniającym kryterium dochodowe, z zastrzeżeniem art. 40, 41, 53a, 78 i 91.

Zapis art. 8 ust. 1 ustawy stanowi regułę, od której odstępstwem są jedynie wymienione przez ustawodawcę: art. 40 (zasiłek celowy przyznany osobom, które poniosły straty w wyniku klęski żywiołowej, zdarzenia losowego), art. 41 (specjalny zasiłek celowy), art. 53a oraz art. 91 ustawy. Zasiłki te, w wyjątkowych przypadkach, mogą otrzymać osoby lub rodziny przekraczające wymienione w ustawie kryteria dochodowe, jednakże podkreślenia wymaga, iż nie należy to do zakresu uregulowań przedmiotowej uchwały.

Ponadto wskazać należy iż § 3 ust. 2 uchwały stanowi modyfikację art. 43 ust. 8 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym pomoc w celu ekonomicznego usamodzielnienia nie przysługuje, jeżeli osoba lub rodzina ubiegająca się otrzymała już pomoc na ten cel z innego źródła.

Uchwała rady gminy nie może jeszcze raz regulować tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie ani modyfikować ustawowo określonych kwestii. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. II SA/Wr 1179/98).

Zgodnie z § 118 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908), rada gminy nie ma prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

W związku z zakwestionowaniem regulacji § 3 ust. 2 uchwały koniecznym jest również wyeliminowanie z obrotu prawnego postanowienia § 3 ust. 1 uchwały w brzmieniu: „ust. 2 i”.

W tym stanie rzeczy wszczęcie postępowania w celu stwierdzenia nieważności uchwały Nr VII/36/15 we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski

Wojciech Wilk

Otrzymuje:

- 1) Wójt Gminy Firlej
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Firlej